

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

კირთაძე ნინო ინგურის ასული

ნ. კირთაძე

კირთაძე ნინო ინგურის ასული (დ. 1. VI. 1968, თბილისი), ჟურნალისტი, კინორეჟისორი, კინომსახიობი. დაამთავრა თსუ-ის ფილოლოგიის ფაკ-ტი (1987). მუშაობდა საქართვე. ლიტერატურის ინ-ტში მეცნიერ თანამშრომლად (1986-92), საქართვე. სახელმწ. მეთაურის აპარატში კონსულტანტად (1993-94), სააგენტოების - „ფრანს პრესის“ და „ასოშეიტედ პრესის“ კორესპონდენტად კავკასიაში (1994-97). 1997-იდან ცხოვრობს საფრანგეთში. გადაღებული აქვს დოკუმენტური ფილმები: „ედუარდ შევარდნაძის სამი სიცოცხლე“ (1999), „ჩეჩნური იავნანა“ (2000; ადოლფ

გრიშის ოქროს პრიზი, 2002), „სტალინი სტალინის შესახებ“ (2002), „სტალინი - ღმერთის დასაფლავება“ (2002), „უთხარით ჩემს მეგობრებს, რომ მკვდარი ვარ“ (2003), „მილსადენი მეზობლად“ (2005; ევროპული კინოაკადემიის პრემია „ფელიქსი“ სცენარისათვის, 2006), „დურაკოვო, ბრიყვების სოფელი“ (2007, სანდენსის საერთაშ. კინოფესტ. პრიზი რეჟისურისთვის, 2008), „რწმენისათვის, მეფისათვის, სამშობლოსათვის“ (2007; რუსეთი), „ზოგი რამ საქართველოს შესახებ“ საფრ.-საქართვე. (2009), „არ ისუნთქო“ (საფრ. 2014). არის საქართვე. კინემატოგრაფიის ეროვნ. ცენტრის წარმომადგენელი „ევრიმაჟში“ (2019-იდან).

კ. როგორც მსახიობი გადაღებულია ფილმებში: „წიგნი ფიცისა“ (რეჟ-ები: გ. ლორთქიფანიძე, ა. დარსაველიძე, 1983), „თოვლის ბაბუა“ (ფიფქია, რეჟ. მ. ანთაძე, 1986), „დღე“ (ნატალია, რეჟ. ლ. ლლონტი, 1993), „შეყვარებული კულინარის 1001 რეცეპტი“ (ცეცილია აბაშიძე, რეჟ. ნ. ჯორჯაძე, 1996), „კაცი, რომელიც ნდობას იმსახურებს“ (ანა, რეჟ. ფ. მონიე, 1997), „ორი ნული“ (დედილო მალი, რეჟ. ჟ. პირესი,

2004), „სართრი, ვნების ასაკი“ (ლენა ზონინა, რეჟ. კ. გორეტა, 2006, სამივე საფრ.), „მეტეოდიოტი“ (ქალბატონი სიკვდილი, რეჟ. ნ. ჯორჯაძე, 2008), „ოქროს ძაფები“ (ელენეს ქალიშვილი, რეჟ. ლ. ლოლობერიძე, 2019), მადლენის როლი შეასრულა ფრანგი რეჟისორის, გ. ჟულიენ-ლაფერიეს ფილმებში. „ეს რა ოჯახია?!“ (2016), „ეს რა ბებიია?!“ (2019); „ეს რა ბაბუაა?!“ (2021) და სხვ.
